

УДК 378.015.31:7:[373.3.091.12.011.3-051

ВЕРГУНОВА Валерія Сергіївна
кандидат педагогічних наук,
старший викладач кафедри
мистецьких дисциплін
Національного університету
«Чернігівський колегіум» імені
Т.Г.Шевченка
e-mail: wel-ka@i.ua

ФОРМУВАННЯ ЦІННІСНОГО СТАВЛЕННЯ ДО МИСТЕЦТВА У МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ: ТЕОРЕТИЧНІ ТА ПРАКТИЧНІ АСПЕКТИ

Постановка та обґрунтування актуальності проблеми.

Реформування системи шкільної освіти зумовлює перегляд змісту, форм і методів підготовки майбутніх учителів початкової школи. Серед важливих пріоритетів, що визначаються вищою школою у світлі викликів сьогодення, є становлення особистості фахівця, здатного до самовдосконалення й самореалізації, який володіє системою професійно-ціннісних орієнтацій, спроможний здійснювати професійну діяльність на основі усвідомлення й сприйняття ціннісних здобутків суспільства. Це передбачає звернення до методик, спрямованих не тільки на збагачення кругозору студентів та оволодіння ними необхідним комплексом умінь, але й до таких, що можуть забезпечити розвиток здатності застосовувати духовний та творчий потенціал у різних життєвих ситуаціях на основі переосмислення й переживання власного досвіду. Такий підхід вимагає орієнтації викладачів у навчальному процесі на особистісні якості студентів, які сприятимуть розкриттю їх творчих можливостей, активізації внутрішніх механізмів саморозвитку, формуванню ціннісного ставлення до довкілля й, зокрема, мистецтва. З іншого боку, здатність фахівця до розуміння, переживання й оцінки творів мистецтва дозволяє характеризувати його як духовно багату людину, яка власним прикладом має зацікавити дитину у загальнолюдських

цінностях, що слугують базою для щасливого особистого життя та успішної взаємодії з суспільством.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. У науковій літературі проблема формування ціннісного ставлення до мистецтва характеризується багатогранністю підходів. У філософському аспекті до неї звертались М. Бахтін, Г. Бубер, М. Бердяєв, М. Пірен, Ж. П. Сартр, В. Франкл, Е. Фромм та інші. Питання взаємозв'язку естетичної діяльності та естетичного ставлення до довкілля розглядались у працях М. Кагана, Л. Левчука, В. Личковаха, Н. Крилової, В. Кудіна, О. Семашко та інших. Істотним внеском є дослідження, присвячені особливостям художнього пізнання (Л. Столович); художніх цінностей (І. Шитов); мистецько-творчої діяльності (Ю. Борєв).

Психологічний напрям означеної проблеми висвітлюється у працях І. Беха, О. Бодальова, О. Лазурського, Б. Ломова, В. Мясичева та інших, у яких ставлення розглядається як необхідна характеристика особистості, що має свій зміст, структуру та способи вияву. Специфіка ставлення до себе та до світу досліджувалась Л. Виготським, Г. Костюком, С. Рубінштейном, М-Л. Чепю та іншими. А. Адлер, А. Маслоу, К. Роджерс, К. Юнг розуміють ставлення до себе як необхідну передумову самореалізації особистості. У дослідженнях Н. Грибанової, О. Медведєвої, В. Сидоренко визначаються умови й закономірності формування ціннісного ставлення до довкілля.

У педагогічному аспекті проблема формування ціннісного ставлення до мистецтва висвітлюється у зв'язку з дослідженням питань естетичного виховання та розвитку особистості (І. Зязюн); формування ціннісних пріоритетів молоді у сфері мистецтва (В. Дряпіка, І. Куликова, І. Климук, І. Орлова, Н. Свещинська та інші); формування художнього (Б. Неменський) та музичного сприймання школярів (Д. Кабалевський, О. Ростовський). Важливими є праці, у яких підкреслюють актуальність мистецької освіти у структурі професійної підготовки майбутнього вчителя початкової школи

(І. Арановська, С. Барановська, Л. Кожевнікова, В. Мішеченко, Л. Масол, О. Отич, Г. Падалка, О. Рудницька, О.Рябініна О. Хижна С. Чабан, О. Шевнюк, О. Щолокова та інші). Однак, не зважаючи на значну кількість наукових розробок, проблема становлення особистості майбутнього фахівця засобами мистецтва, формування ціннісного ставлення до нього у процесі навчання поки що не дістала належного висвітлення.

Мета статті – розглянути теоретичні аспекти формування ціннісного ставлення до мистецтва та окреслити основні напрямки його актуалізації у процесі підготовки майбутніх учителів початкової школи.

Виклад основного матеріалу дослідження. У психологічній літературі під ставленням розуміється важлива ознака особистості, яка допомагає розкриттю та встановленню смислового зв'язку зі світом. «Особистістю у специфічному розумінні цього слова є людина, в якій своїй позиції, своє яскраво виражене свідоме ставлення до життя, світогляд, до якого вона прийшла шляхом великої свідомої роботи», – наголошував С. Рубінштейн [9, с. 241].

В. Мясіщев стверджував, що у ставленні особистості до дійсності відображається система ціннісних орієнтацій, яка впливає на мотивацію оволодіння певним видом діяльності. «Зміст особистості включає і предметний зміст досвіду людини, і ставлення її як суб'єкта до предметного змісту, і пов'язану з цим систему цінностей, ідеалів, переконань, що характеризують не тільки знання, але й спонукання до певних дій», – писав учений [5, с. 159].

Ставлення до дійсності конкретної людини – це індивідуальне явище, що у процесі взаємодії з довкіллям, поступово перетворюється в її певні вольові якості, уподобання, смаки, звички. «У ході розвитку суб'єктивних ставлень формуються специфічні утворення: система переваг, думок, смаків, інтересів», – відзначав Б. Ломов [7, с. 109]. Водночас, існують спільні риси в

особистісних ставленнях до подібних явищ у людей одного віку, нації, професії тощо.

На думку І. Беха, ставлення до дійсності зумовлюється ставленням до себе як до самоцінності. «Лише відчуваючи себе абсолютною цінністю, людина може поставитись і до іншої, як до такої самої абсолютної цінності», – наголошував учений [1, с. 25]. Йдеться про увагу до власних думок, переживань, спонукань, що передбачає освоєння свого внутрішнього світу. І тільки на цій основі можна з розумінням ставитися до інших людей, виявляти повагу до них.

Ставлення ґрунтується на оцінній діяльності, яка, пов'язується з певною потребою суб'єкта і особливостями об'єкта. Усвідомлення потреби, у свою чергу, виявляється в інтересах до певного кола явищ та породжує бажання оволодіння ними. При цьому важливу роль відіграє емоційна оцінка, що надає довкіллю певного суб'єктивного смислу і цінності.

Як підкреслював І. Бех, поняття «цінність» охоплює широке коло явищ: це все, що може цінувати особистість, що є для неї значущим і важливим. Це «ті відображені суб'єктом сфери його існування, через які відбувається вирізнення ним самого себе..., це утворення, в якому немовби сплавлене власне – «особистісне» і «зовнішнє», «об'єктивне» [1, с. 210].

Важливим є висновок А. Лазарчук про те, що цінність відображає не сам об'єкт, а характеризує ступінь його значущості для окремої людини [3, с. 22]. Подібної думки дотримувався І. Шитов. Зокрема він відзначав: «Дослідження конкретних явищ у ціннісному аспекті – це аналіз їх ролі й значущості для людини» [11, с. 4].

Відтак, під ціннісним ставлення розуміється аксіологічно детермінований зв'язок з довкіллям, що ґрунтується на переживанні й розумінні значущості явищ дійсності, їх оцінці відповідно до власних потреб; який характеризує суб'єктивну позицію щодо них, виражається у думках, емоційних станах, ціннісних орієнтирах та діях особистості.

Ціннісне ставлення до мистецтва зумовлюється специфікою останнього, у якому акумулюються ціннісні уявлення певного суспільства та досвід ціннісного ставлення до дійсності тих, хто втілює у ньому власні особистісні цінності. Його формування потребує залучення особистості до взаємодії з творами мистецтва. При цьому важливу роль відіграє здатність до побудови художнього образу. На думку І. Шитова, часто у процесі сприймання мистецтва у людей виникає ціннісна сліпота. Вона з'являється тоді, коли суб'єкт шукає у творі тільки те, що його цікавить, або ж, якщо у нього виникають почуття, що не мають прямого відношення до даного об'єкта. «Виникнення емоційних переживань у процесі сприймання художнього об'єкта саме по собі не є критерієм його дійсного розуміння. Вся справа в тому, яке джерело цих емоцій, викликаються вони цим твором, чи твір виконує роль «пускового механізму», який звільняє гру емоцій», – підкреслював учений [11, с. 163-165].

Для формування ціннісного ставлення до мистецтва необхідно враховувати специфіку його сприймання, у якому істотну роль відіграють творчі елементи. «Сприймання мистецтва вимагає творчості, тому недостатньо просто щиро пережити те почуття, яке оволоділо автором, недостатньо розібратися і в структурі самого твору – необхідно ще творчо подолати своє власне почуття, знайти його катарсис, і лише тоді дія мистецтва виявиться повністю», – наголошував Л. Виготський [2, с. 237]. На основі творчої діяльності здійснюється благотворний вплив мистецтва на особистість. Однак цей вплив не миттєвий – по-справжньому глибокі внутрішні перетворення відбуваються лише в результаті довготривалого спілкування з мистецтвом і постійного його осмислення «для себе». «Мистецтво... ніколи прямо не породжує із себе тієї чи іншої практичної дії, воно тільки підготовлює організм до цієї дії», – вважав учений [2, с. 313].

Водночас, у процесі підготовки майбутніх учителів початкової школи формуванню ціннісного ставлення до мистецтва не приділяється належна

увага. Для цього є низка причин. Одні з них стосуються сучасного стану мистецької освіти, яка характеризується відсутністю системності та цілісності мистецько-педагогічного впливу, втратою традицій мистецької самоосвіти серед учителів, недооцінкою ролі мистецтва у становленні особистості дитини. Інші – пов'язані з переважно пізнавально-інформаційною спрямованістю підготовки вчителів початкових класів, зниженням обсягу аудиторних годин з мистецьких дисциплін. Відтак, не маючи достатньо сформованої власної духовної культури, не відчувши на собі благотворного впливу мистецьких творів, студенти не орієнтовані на їх застосування у своїй професійній діяльності. Цьому сприяють також зосередженість на розважальному аспекті мистецтва, що веде до його поверхового сприймання. Зокрема, аналізуючи ситуацію у сфері накопичення музичних вражень студентами О. Ростовський підкреслював, що надмірне звучання розважальної музики у засобах масової інформації призводить до фіксації споживацького ставлення до музичного мистецтва в цілому: «Молодь звикає до пасивного задоволення, художні враження пробігають поверхово, не зачіпаючи особистості, не викликаючи думок, не ставлячи перед нею ніяких питань» [8, с. 57].

Формування ціннісного ставлення до мистецтва пов'язується із його особливістю: емоційною основою. Науковці підкреслюють, що саме ця складова є вирішальною у визначенні позиції особистості щодо явищ дійсності, яка надає їм статусу цінності. «Специфіка сприйняття цінностей полягає в тому, що їх неможливо «думати», їх можливо тільки відчувати». – стверджував О. Ленге:[4, с. 4-5]. Відтак, розвиток емоційної сфери студентів у процесі їх залучення до взаємодії з мистецькими творами є одним із напрямків формування ціннісного ставлення до них. При цьому важливе значення має врахування гедоністичної функції мистецтва, розуміння того, що його позитивний вплив значно підвищиться за умови отримання насолоди від спілкування з Прекрасним. «Нерідко забувається, – відзначала

Г. Падалка, – що наполеглива праця – це важливий, необхідний, але тільки засіб сходження на мистецькі вершини, де має панувати вільне, нічим не скуте і не обмежене почуття радості від художнього пізнання, насолоди від зустрічі з прекрасними образами, від можливості наблизитись і доторкнутися до Краси» [6, с. 24]. Тому важливо, щоб у процесі навчання враховувалась реакція студентів на мистецькі твори, здійснювалось закріплення почуття естетичної насолоди, а не акцентувалась увага на тлумаченні їхнього змісту чи виражальної ролі художніх засобів виразності.

Водночас, ставлення до мистецтва лише у вигляді емоційного відгуку може носити суто ситуативний характер, при якому спостерігається відсутність зв'язку між інформацією, яка «закодована» у творах мистецтва та емоційною реакцією на них. Це виявляється у нестійких, вибіркових інтересах особистості у сфері мистецтва. Тому, взаємодія з ним має спиратися на специфіку його освоєння, у якому істотну роль відіграє взаємодія раціонального і емоційного. «Сприймання, оцінювання і творення мистецтва в навчальному процесі не можуть відбуватися плідно, якщо не передбачають взаємодії раціональних і почуттєвих аспектів психічного життя учнів», – наголошувала Г. Падалка [6, с. 79]. Якщо цього немає, студент керується тільки суб'єктивним ставленням за принципом «подобається – не подобається». А таке ставлення здебільшого спонтанне і не потребує спеціальної уваги з боку викладачів.

Наступний напрямок формування ціннісного ставлення до мистецтва полягає у збагаченні студентів необхідними знаннями. Йдеться не тільки про отримання різноманітної інформації, але й про здобуття знань на основі самостійної роботи, у ході виконання творчих завдань, що сприяють розвитку мотивації спілкування з творами мистецтва, включенню до мистецько-творчої діяльності. При цьому слід враховувати, що якщо знання не будуть мати особистісної значущості, можна розраховувати лише на формальне ставлення до мистецьких явищ «Найважливішою ознакою

розвитку особистості є не інтенсивність засвоєння суспільно значущих цінностей, а процес їх перетворення на власну систему цінностей», – відзначала О. Рудницька [10, с. 158].

Важливе значення у формуванні ціннісного ставлення до мистецтва має оцінна діяльність, яка охоплює процес і результат встановлення значущості творів мистецтва. Тому викладач має дбати, щоб студенти прагнули до формування власної естетичної позиції у питаннях оцінки творів мистецтва, а не механічно відтворювали вказівки. Необхідно свідкувати у якому напрямку буде активізуватись оцінна діяльність та до яких результатів вона прямує. Часто відсутність орієнтації на оцінну діяльність призводить до того, що студенти пізнають мистецтво під керівництвом викладача. На думку Г. Падалки, такий підхід визначає спрямованість переважної більшості програм з мистецьких дисциплін, у яких за основу береться набуття знань, умінь та навичок, а не формування оцінних суджень, розвиток ціннісних реакцій, активізація ціннісного ставлення до мистецьких творів. «Ні викладачі, ні студенти не орієнтовані на оцінне, критично осмислене засвоєння мистецтва», – стверджувала вона [6, с. 103]. У цьому плані важливе значення має наявність мотивації оволодіння навчальним матеріалом, установки на розгорнуте висловлювання, прагнення до інтерпретації художнього образу. Якщо цього не має, оцінка здійснюється поверхово, що й зумовлює відповідне ставлення до мистецтва в цілому. «Викликати бажання, смак до оцінювання – означає надати процесу мистецького навчання як усвідомленого пізнання, так і емоційного забарвлення. Якщо учня цікавить не лише сприймання, а й оцінка мистецького твору, процес навчання набуває рис усвідомленого пізнання, активного втручання до сутності мистецьких подій і явищ. Учень починає сприймати мистецтво не відсторонено, а у зіставленні з власними інтересами», – підкреслювала дослідниця [6, с. 108].

Висновки та перспективи подальших розвідок напряму. Отже, під ціннісним ставленням до мистецтва розуміється важлива властивість особистості, що відображає суб'єктивно-смісловий зв'язок при взаємодії з мистецькими явищами та виявляється у певних реакціях на них у вигляді емоцій, переживань, інтересу або мистецько-творчої діяльності. Важливою його ознакою є поєднання емоційний та раціональних елементів на основі яких здійснюється сприймання й оцінка творів мистецтва. У процесі підготовки майбутніх учителів початкової школи формування ціннісного ставлення до мистецтва відбувається у кількох напрямках, які взаємопов'язані між собою. Вони стосуються: розвитку емоційної сфери студентів, їх оцінної діяльності, збагачення мистецькими знаннями та враженнями через залучення до мистецько-творчої діяльності. Ці напрямки передбачають усвідомлення, переживання та перетворення знань щодо мистецтва у власне «внутрішнє» надбання, ґрунтуються на визнанні цінності мистецтва, його вагомості для гармонійного розвитку особистості дитини. Подальші розвідки означеної проблеми потребують визначення закономірностей та педагогічних умов формування ціннісного ставлення до мистецтва у процесі підготовки вчителів початкової школи до мистецько-педагогічної діяльності, розробки відповідної методики.

БІБЛІОГРАФІЯ

1. Бех І. Д. Виховання особистості : в 2-х кн.– Кн.1. / І. Бех. – К. : Либідь, 2003. – 280 с.
2. Выготский Л.С. Психология искусства / Л.С. Выготский [ред. М. Ярошевского.] – М. : Педагогика, 1987. – 344 с.
3. Лазарчук А. Цінності людини у науково-психологічному осмисленні / А. Лазарчук // Психологія і суспільство. – 2003. – №2. – С. 20-38.
4. Лэнге А. Введение в экзистенциально-аналитическую теорию эмоций: прикосновение к ценности / А. Лэнге // Вопросы психологии. – 2004. – №4. – С. 18-27.

5. Мясищев В.Н. Понятие личности в аспектах нормы и патологии / В.Н. Мясищев // Психология личности в трудах зарубежных авторов. – СПб : Питер, 2000. – С. 34-41.
6. Падалка Г.М. Педагогіка мистецтва (Теорія і методика викладання мистецьких дисциплін) / Г.М. Падалка. – К. : Освіта України, 2008. – 274 с.
7. Райгородский Д.Я. Психология личности : хрестоматия. – Т1. [изд. 2-е.]. – Самара: Издательский Дом БАХРАХ, 1999. – 448 с.
8. Ростовський О.Я. Педагогіка музичного сприймання : навч.-метод. посібник /О.Я. Ростовський. – К.: ІЗМН, 1997. – 248 с.
9. Рубинштейн С.Л. Основы общей психологии: В 2 т. – Т.2. – /С.Л. Рубинштейн. – М.: Педагогика, 1989. – 328 с.
10. Рудницька О.П. Музика і культура особистості: проблеми сучасної педагогічної освіти : навч. посібник / О.П. Рудницька. – К. : ІЗМН, 1998. – 248 с.
11. Шитов И.П. Природа художественной ценности / И.П. Шитов – К.: Вища школа, 1981. – 224 с.

BIBLIOGRAFIYA

1. Вех I. D. (2003) *Vixovannya osobistosti : v 2-x kn.– kn.1.* [Education of personality]. К. : libid.
2. Vygotskij L.S. *Psixologiya iskusstva* (1987) [Psychology of art]. М. : Pedagogika.
3. Lazarchuk A.(2003). *Cinnosti lyudini u naukovo-psixologichnomu osmislenni* [Values of man are in a scientifically-psychological comprehension] *Psixologiya i suspilstvo*, №2.
4. Lenge A. (2004). *Vvedenie v ekzistencialno-analiticheskuyu teoriyu emocij: prikosnovenie k cennosti* [Introduction to the екзистенціально-аналитическую theory of emotions : touch to the value]. *Voprosy psixologii*, №4.
5. Myasishhev V.N. (2000). *Ponyatie lichnosti v aspektax normy i patalogii / v.n. myasishhev.* [A concept of personality is in the aspects of norm and defect] Spb : Piter.
6. Padalka G.M. (2008). *Pedagogika mistectva (teoriya i metodika vkladannya misteckix disciplin)* [Pedagogics of art(Theory and methodology of teaching of artistic disciplines)]. К. : Osvita Ukraïni.
7. Rajgorodskij D.Ya.(1999). *Psixologiya lichnosti : crestomatiya.* Т1. [Psychology of personality : is a reading-book]. Samara: Izdatelkij dom Bacrac.
8. Rostovskij O.Ya.(1997). *Pedagogika muzichnogo sprijmannya : navch.-metod. posibnik* [Pedagogics of musical perception : of educational manual]. К : Izmn.
9. Rubinshtejn S.I.(1989) *Osnovy obshhej psixologii: v 2 t. – t.2.* [Bases of general psychology]. М.: Pedagogika.

10. Rudnicka O.P. (1998) *Muzika i kultura osobistosti: problemi suchasnoї pedagogichnoї osviti : navch. Posibnik* [Music and culture of personality : problems of modern pedagogical formation : of ducational manual]. К. : Izmn.

11. Shitov I.P. (1981). *Priroda xudozhestvennoj cennosti* [Nature of artistic value]. К.: Vishha shkola.

ВІДОМОСТІ ПРО АВТОРА

Вергунова Валерія Сергіївна – кандидат педагогічних наук, старший викладач кафедри мистецьких дисциплін Національного університету «Чернігівський колегіум» імені Т.Г.Шевченка

Коло наукових інтересів: музична педагогіка, формування особистості вчителя музичного мистецтва

INFORMATION ABOUT THE AUTHOR

Vergunova Valeriya Serhijvna. Taras Shevchenko National University “Chernihiv Collegium”, Candidate of pedagogic sciences, senior lecturer of professorial chair of art teaching

Circle of scientific interests musical pedagogics, forming of personality of teacher of musical art

ВЕРГУНОВА Валерія Сергіївна. ФОРМУВАННЯ ЦІННІСНОГО СТАВЛЕННЯ ДО МИСТЕЦТВА У МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ: ТЕОРЕТИЧНІ ТА ПРАКТИЧНІ АСПЕКТИ

Стаття присвячена висвітленню теоретичних основ формування ціннісного ставлення до мистецтва у майбутніх учителів початкової школи. Розглядаються погляди науковців щодо сутності понять «ставлення», «цінність», «ціннісне ставлення». Підкреслюється роль ціннісного ставлення до мистецтва як передумови здійснення мистецько-педагогічної діяльності в школі. Дається характеристика напрямків його формування та проблеми його актуалізації у процесі підготовки вчителів початкової школи.

Ключові слова: ставлення, цінність, ціннісне ставлення, мистецтво, мистецько-творча діяльність, підготовка вчителя початкової школи

ВЕРГУНОВА Валерія Сергеевна. ФОРМИРОВАНИЕ ЦЕННОСТНОГО ОТНОШЕНИЯ К ИСКУССТВУ У БУДУЩИХ УЧИТЕЛЕЙ НАЧАЛЬНОЙ ШКОЛЫ: ТЕОРЕТИЧЕСКИЕ И ПРАКТИЧЕСКИЕ АСПЕКТЫ

Статья посвящена освещению теоретических основ формирования ценностного отношения к искусству у будущих учителей начальной школы. Рассматриваются взгляды ученых относительно сущности понятий «отношение», «ценность», «ценностное отношение». Подчеркивается роль ценностного отношения к искусству как предпосылке осуществления художественно-педагогической деятельности в школе. Дается характеристика направлений формирования и проблемы его актуализации в процессе подготовки учителей начальной школы.

Ключевые слова: отношение, ценность, ценностное отношение, искусство, художественно-творческая деятельность, подготовка учителя начальной школы

Vergunova Valeriya Serhijvna. FORMING OF VALUABLE ATTITUDE TOWARD ART BY FUTURE PRIMARY SCHOOL TEACHERS: THEORETICAL AND PRACTICAL ASPECTS

The ability of a future primary school teacher to understand, experience and evaluate works of art makes it possible to characterize him as a spiritually rich person who, by his own example, should be interested in the child in universal values. It requires orientation in the process of their training for the formation of a value attitude toward art. The article deals with the views of scholars on the essence of the concepts of "attitude", "value", "value relation". The peculiarity of the attitude is defined, which is understood as an important personality trait, which helps to reveal and establish a semantic connection with the world. It is based on evaluative activities and is related to a specific need of the entity; it is manifested in the interests of a certain circle of phenomena and gives rise to the desire to acquire them. The specificity of the value attitude characterizing the axiologically deterministic connection with the environment, which is based on the experience and understanding of its significance, is highlighted. Valuable attitude to art is due to the aesthetic and creative components of the latter. Its important feature is the interconnection of emotional and rational elements on the basis of which the perception and evaluation of works of art is carried out. Formation of value attitude to art requires the involvement of the person to interact with it and is carried out on the basis of perception, in which the essential role is played by creative elements. The characteristic directions in formation of value attitude to art in the process of training of future teachers of elementary school, which are interrelated, is given. They concern with: the development of the students' emotional sphere, their evaluation activities, the enrichment of artistic knowledge and impressions through engagement in artistic and creative activity. This process requires consideration of the importance in the interaction of emotional and rational in the process of perception of art works, receiving pleasure from communicating with them, the aspiration to interpret the artistic image, the experience of artistic and creative activity of students, their personal position on artistic phenomena. In the practical sphere, the formation of a value attitude to art has a number of problems. Some of them concern the current state of the arts of education, the lack of systematic and integral artistic and pedagogical influence, the loss of traditions of artistic self-education among teachers, underestimation of the role of art in the development of the child's personality. Others are related to the predominantly cognitive information orientation in the training of primary school teachers, the reduction of the volume of classroom hours in artistic disciplines. It is emphasized that the formation of value attitude to art involves awareness, experience and transformation of the knowledge about art in its own "internal" heritage, based on recognition of the values of art, its importance for the harmonious development of the child's personality.

Key words: attitude, value, value attitude, art, artistic and creative activity, training of elementary school teacher